

meget kort, efterat Forhandlingerne ere sfredne saa vidt frem. Jeg kan samstemme med de ærede Talere, som have meent, at Omraadet i § 2 er vel stort, det er navnlig isinefaldende for stort efter den nuværende Lovgivning, hvor- efter alle Sager for første Gang begaaet Tjveri, Bedrageri osv. ville henhøre under Rævningerne, men det er jo en Gjenstand, som kan underkastes en modnere Overveielse i det Udvalg, som jeg forventer nedfat. Jeg kan samstemme med den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 5te Valgkreds (C. Rimestad), som meente, at ved at bestemme de Sager, der skulle henhøre under Rævningerne, var det maastee bedst at bruge begge Betegnelser, nemlig baade at bestemme Straffen og ved Siden deraf for nogle Tilfælde Forbrydelsen. — Et Hovedpunkt ved Juryindretningen er naturligviis de Personer, der skulle sætte samme i Udførelse — Personerne ere de Eedsvorne selv, Dommerne, Advocaterne. — Hvad de Eedsvorne angaaer, er jeg overbevist om, at der i det danske Folk i Almindelighed findes en saadan Oplysning og Dannelse, en saadan sund, naturlig Retsbevidsthed, en saadan Interesse for de offentlige Anliggender, at Folket i Almindelighed ligesaavel her som i andre Lande kan være fuldt stiftet til at udføre det Hverv, som herved vil blive paalagt det. — Jeg mener, at den ærede Forslagsstiller har været særdeles heldig med at fastsætte Reglerne for, hvem der kan blive Eedsvoren, idet han paa den ene Side har taget Hensyn til, at enhver fri Borgere, enhver 30-aarig, uafhængig Mand, der har Interesse for Retspleien og for at deeltage i Udførelsen af dette Kald, kan blive Eedsvoren, men han paa den anden Side har været gjennemtrængt af Erkjendelsen af, at denne vigtige Borgerret tillige er en bethyningssfuld Borgerpligt, forbunden med Anvendelsen af en ikke ubethydelig Tid og altsaa ogsaa Pengendgift. — Det vilde være haarde og trykkende at lægge Udførelsen af denne Pligt paa Borgere, som ikke havde Gøne dertil, og jeg kan i saa Henseende ikke skjønne rettere, end at den Bestemmelse, der er foreslaaet i Udkastets § 25, om dem, der have en saadan Formue, at Pligten for dem er ubetinget, er heldig og nogenlunde rammer det Rette, om man

ogsaa vilde mene, at nogen Nedsættelse var ønskelig. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) har udtalt sig imod Bestemmelserne i § 22 angaaende dem, der undtages fra at være Eedsvorne, nemlig de, der ingen egen Huusstand have og som staae i privat Tjenesteforhold, da skal jeg gjøre den Mobbemærkning, at det ikke forekommer mig rigtigt, at den, som ikke er Vælger til Folkethinget, skulde kunne vælges til Eedsvoren. Den, der staaer i privat Tjenesteforhold og ikke har egen Huusstand, er, som bekendt, efter Grundloven ikke Vælger til Folkethinget, og jeg kan derfor ikke skjønne, at han har noget begrundet Krav paa at kunne blive Eedsvoren, Noget, som han vel ogsaa i Reglen sjelden vilde ønske at blive valgt til. Hvad angaaer Berigtigelsen af de oprindelige Valglisten, da er dette et meget vigtigt Punkt; men jeg skulde ogsaa helbe til den Anskuelse, der er udtalt her i Salen, at det turde være rettest, at en folkevalgt Autoritet foretager denne Revision af Jurylisten, som jo er et ganske overordentlig vigtigt Hverv, og jeg finder det ganske i sin Orden, at denne Institution, som en folkelig Institution, ogsaa forsaauidt i dette Punkt bevare sin folkelige Charakter. Med Hensyn til den anden Klasse af Personer, nemlig Dommerne, da maa jeg tiltræde de Anskuelser, som allerede ere fremsatte af foregaaende Talere, og navnlig af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe), at det turde være for stort et Antal, den ærede Forslagsstiller har gjort Krav paa, idet det vil være vanskeligt, for ikke at sige umuligt, i Danmark, efter den Befolkning og det Omfang, det har, at finde 10 Mænd, der besidde den overordentlige Dygtighed, som maa ønskes og fordres for at sidde som Dommer i Rævningeretten. Jeg troer ogsaa efter de Vink, den ærede Taler har givet, at man maatte kunne lade sig nøie med nogle færre, naar man sætter de forskjellig Rævningeretter til forskjellig Tid, saaledes at den Dommer, der fungerer i den ene Rævningekreds, meget vel vil kunne fungere i flere. Det er af Bigtighed, at vi faae Landets dygtigste og største Jurister til at udfylde disse Pladser; om disse Jurister bør tages af Rævningeretten eller af Høiesteret, kan være tvivlsomt;